

Sygn. akt I C 748/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Limanowej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Hybel
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anna Kasińska

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2017 roku w Limanowej

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą
w W.

przeciwko P. Z.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. kosztami procesu obciąża stronę powodową.

I C 748/17

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 2 listopada 2017 roku

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. z siedzibą w W. reprezentowana przez radcę prawnego w pozwie z 13 września 2016 roku wniosła o zasądzenie od pozwanego P. Z. kwoty 547,61 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz opłaty manipulacyjnej w wysokości 0,38 zł.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany zawarł z (...) S.A. umowę, zgodnie z którą pierwotny wierzyciel wystawił notę obciążeniową nr (...) z 7 sierpnia 2014 roku. Całkowite saldo zadłużenia wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi przez obecnego wierzyciela, z tytułu przedmiotowej należności wynosi: 547,61 zł, na ww. kwotę składają się: 363,74 zł wynikająca z noty obciążeniowej nr (...), 16,11 zł wynikająca z opóźnienia w zapłacie noty obciążeniowej, 167,76 zł wynikająca z rekompensaty za koszty odzyskiwania należności naliczonej w dniu powstania zobowiązania.

Strona powodowa podniosła, że pozwany pismem z 16 grudnia 2015 r. został powiadomiony o cesji wierzytelności oraz wezwany do dobrowolnej spłaty należności. Do dnia wniesienia niniejszego pozwu pozwany zadłużenia nie

spłacił. Dochodzona wierzytelność jest bezsporna, gdyż pozwany nie kwestionował wysokości zadłużenia wskazanego w wezwaniu do zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym(k.5) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie zasądził od pozwanego kwotę dochodzoną pozwem.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (k.6-7) pozwany P. Z. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że roszczenie powoda jest nieistniejące. W (...)roku rozwiązał umowę z N. i uregulował wszystkie należne płatności. Zawiesił również działalność gospodarczą, w związku, z którą była podpisana wcześniejsza umowa świadczenia usług z firmą (...). Po tej dacie nie korzystał z żadnych usług firmy (...). Nie otrzymał również też żadnych obciążających go faktur.

Postanowieniem z 1 lutego 2017r. (k. 16) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu z uwagi na wniesiony sprzeciw.

Pismem z 29 czerwca 2017 r. strona powodowa uzupełniła braki formalne pozwu oraz podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Na rozprawie w dniu 2 listopada 2017 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, iż wszystkie swoje zobowiązania wobec firmy (...) spłacił a router zwrócił.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Pozwany P. Z. w dniu 10 stycznia 2012 roku zawarł z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Umowę zawarł w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Z uwagi na planowane zaprzestanie działalności gospodarczej pozwany w 2012 r. rozwiązał umowę z firmą (...), od której przyszło rozliczenie końcowe i wezwanie do zwrotu routera. Pozwany uregulował wszystkie zobowiązania wobec N.. Pracownik pozwanego M. J. (1) wysłała router do siedziby firmy, przesyłka nie została zwrócona.

Dowód: umowa k.61 - 63, zeznania pozwanego k. 76/2 - 77, zeznania świadka M. J. k. 75/2.

7 sierpnia 2014r. (...) S.A. wystawiła notę obciążeniową nr (...) tytułem odszkodowania za niedokonanie zwrotu powierzonego sprzętu na kwotę 363,74 zł z terminem zapłaty do dnia 21 sierpnia 2014r.

Dowód: nota obciążeniowa k. 28.

Na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej w dniu 18 listopada 2015 roku strona powodowa nabyła od pierwotnego wierzyciela (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelności przysługujące pierwotnemu wierzycielowi wynikające z zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Dowód: umowa cesji wierzytelności k. 32 – 38.

W dniu 16 grudnia 2015r. strona powodowa skierowała do pozwanego „zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności z wezwaniem do zapłaty”. Informując, że w dniu 18 listopada 2015r. nabyła wierzytelność wobec pozwanego z tytułu odszkodowania za niedokonanie zwrotu powierzonego sprzętu z 7 sierpnia 2014r. Powód oświadczył, iż na dzień 16 grudnia 2015r. zadłużenie pozwanego wynosiło 533,82 zł.

Dowód- kserokopia zawiadomienia o sprzedaży wierzytelności z wezwaniem do zapłaty- k. 29.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, dokumentów dołączonych do akt sprawy, a także dowodu z przesłuchania świadka i pozwanego. W ocenie Sądu zeznania pozwanego, należy uznać za logiczne i spójne. Sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanego, że oddał urządzenie poprzednikowi prawnemu powoda. Faktem jest że, pozwany nie posiadał żadnego dokumentu potwierdzającego zwrócenie sprzętu jednakże od zwrotu sprzętu

minęło ponad 5 lat a pozwany zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej. W tym czasie nikt nie zwracał się do pozwanego o zwrot sprzętu. Okoliczność tą potwierdził również świadek, były pracownik pozwanego.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było to, że między pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda istniał stosunek zobowiązaniowy, który wygasł z uwagi na wypowiedzenie przez pozwanego umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Bezsporne jest to, że na pozwanym - w związku z odstąpieniem od umowy - spoczywał obowiązek zwrotu urządzenia, które uprzednio udostępnił mu operator.

Zgodnie z art. 6 k.c., istnienie sporu między stronami, co do zasady, zobowiązuje jedną z nich do udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem powód powoływał się na zaistnienie oznaczonych faktów, w tym na fakt, przysługującego mu względem pozwanego roszczenia o oznaczonej wysokości, zobowiązany był wskazać okoliczności, które uzasadniały żądanie zgłoszone w pozwie. Na stronie powodowej spoczywał więc ciężar wykazania tych okoliczności. Z kolei do strony pozwanej należało udowodnienie kwestii związanej z zarzutem zwrotu sprzętu. Obowiązek zwrotu sprzętu wynika z Warunków Wykonywania Umów. Zgodnie z punktem III ppkt. 4 Warunków Wykonywania Umów w przypadku rozwiązania umowy abonent ma obowiązek zwrotu tego urządzenia na własny koszt przesyłając urządzenie na adres wskazany w umowie w terminie 14 dni od daty rozwiązania umowy.

Sąd dał wiarę pozwanemu, że zwrócił router firmie (...), okoliczność ta została potwierdzona przez byłego pracownika pozwanego, który osobiście wysłał paczkę. Mając na uwadze, iż od tego czasu upłynęło ponad 5 lat, należy przyjąć, że pozwany nie jest zobowiązany tak długo przechowywać potwierdzenia nadania przesyłki. Zwłaszcza, że w tym czasie nikt do pozwanego nie zwracał się o przesłanie routera.

Strona pozwana nie przedstawiła ponadto żadnych dokumentów na okoliczność podstawy do naliczenia odszkodowania za niedokonanie zwrotu sprzętu i w jaki sposób powinno ono zostać ewentualnie wyliczone. Powód nie przedstawił więc żadnych dokumentów źródłowych, wskazujących na wysokość i sposób naliczenia należności objętej pozwem, wobec czego Sąd pozbawiony został możliwości weryfikacji zakresu zobowiązania pozwanego. Nie można ustalić, czy dochodzona kwota została naliczona w sposób prawidłowy, a przede wszystkim, w jakich okolicznościach i w jakiej wysokości mogła być mu naliczana kara za jego nie zwrócenie. Okoliczności te są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, tym bardziej, że powód dochodzi kwoty 363,74 zł tytułem odszkodowania za niedokonanie zwrotu sprzętu.

Dowodem tym nie może być nota obciążeniowa załączona do akt. Jest ona dokumentem prywatnym, który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Na załączonej do pozwu notce nie widnieje podpis żadnej osoby, tylko jest informacja, że fakturę wystawił – Dyrektor (...) Klienta. Tym bardziej nie można uznać niniejszej noty jako dowód istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia.

W orzecznictwie przyjmuje się, że faktura stanowi powszechnie przyjęty dokument rozliczeniowy. Jej doręczenie umożliwia dłużnikowi podjęcie czynności mających na celu sprawdzenie, czy świadczenie jest zasadne, tak co do istnienia, jak i co do wysokości. Umożliwia też podjęcie czynności zmierzających do spełnienia świadczenia (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1987 roku IV CR 461/86, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1992 roku, III CZP 56/92). Nie stanowi jednak dowodu wykonania umowy w sposób uzasadniający żądania zapłaty wynagrodzenia. Dłużnik zobowiązany jest świadczyć to co stwierdzono w dokumencie rozliczeniowym, gdy wynika to z istniejącego stosunku zobowiązaniowego. Powód w niniejszym postępowaniu nie przedstawił dowodu czy istniała podstawa do naliczenia odszkodowania i czy zostało ono wyliczone w sposób prawidłowy.

W rozpoznawanej sprawie nie można wywodzić na podstawie nie podpisanej przez pierwotnego wierzyciela noty obciążeniowej i pisma zawierającego wezwanie do zapłaty wraz z zawiadomieniem o zmianie wierzyciela, do którego nie dołączono dowodu nadania dla pozwanego, że istnieje podstawa do naliczenia odszkodowania.

Mając więc na uwadze, że strona powodowa nie udowodniła zarówno istnienia jak też wysokości dochodzonych wierzytelności a pozwany wykazał, że zwrócił router należało powództwo oddalić.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

SSR Małgorzata Hybel